

**การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง
อำเภอแม่เมะ จังหวัดลำปาง**
**Administration according to the Principles of Good Governance of
Bandong Sub-district Administrative Organization,
Mae Moh District, Lampang Province.**

วีระ หาญกัน (Weera Haangan)^{1*} สุวรรฐ์ แลสันกลาง (Suvarat Laesanklang)²

^{1,2}สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

*ผู้แต่งหลัก: อีเมล: Veera_H10@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมะ จังหวัดลำปาง 2) เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมะ จังหวัดลำปาง เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ ผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง จำนวน 80 คน ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมะ จังหวัดลำปาง มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) โดยด้านที่นำมาใช้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4 อันดับแรกได้แก่ การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงาน ด้านหลักนิติธรรม ($\bar{X}=3.59$) รองลงมาได้แก่ด้าน การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.57$) ด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักความคุ้มค่า ($\bar{X}=3.51$) และด้านการนำหลัก ธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.50$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีอยู่ 2 ด้านคือ ด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X}=3.48$) และด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.41$) สำหรับข้อเสนอแนะ 1) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำหลักการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์กรและ 2) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านของผลสัมฤทธิ์จากการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์กรโดยเฉพาะองค์กรที่ประสบผลสำเร็จจาก การนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้เพื่อเป็นต้นแบบหรือองค์กรตัวอย่างให้กับองค์กรอื่นๆ

คำสำคัญ: การบริหารงาน, หลักธรรมาภิบาล

Abstract

The study had the objectives to 1) study the levels of using the principles of good governance in the administration of the BSAO and 2) recommend the use of good governance principles in the administration of the BSAO. This was a survey

study using a questionnaire to ask a sample of community leaders and officers within the area of BSAO totaled 80 persons. The statistics used in the data analysis were percentage, means and standard deviations while the data analysis was by a computer package.

The findings of the study overall was at a level high (mean=3.50) while the first four highest means were using the principles of good governance in the administration of law (mean=3.59), followed by the principle of responsibility (mean=3.57), the principle of value (mean=3.51) and the principle of participation (mean=3.50). Two other aspects were at moderate level including the principle of transparency (mean=3.48) and the principle of morality (mean=3.41). The recommendations included 1) there should be an additional study of factors affecting the success or failure of using the principles of good governance in the organization and 2) there should be an additional study in the part of achievement from using the principles of good governance in organizations especially successful organizations from using the principles so they can be used as prototypes for other organizations.

Keywords: administration, good governance

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้ให้ความสำคัญในการบริหารแบบกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น โดยได้กำหนดไว้ในหมวด 5 แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 3 แผนนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 78 (3) (4) (5) (6) (7) การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึงตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐาน สารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและมีความเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อม ให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

การพัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรมและจริยธรรม ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ การจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

หลักธรรมาภิบาลเป็นวิธีการหนึ่งในการบริหารประเทศที่รัฐบาลหลายประเทศได้นำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาทาง การบริหารรวมทั้งประเทศไทย โดยมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการ

บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งรวมสาระสำคัญของรูปแบบการบริหารที่มุ่งการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ความโปร่งใส ตรวจสอบได้บนพื้นฐานความยุติธรรมคุณธรรมความรับผิดชอบต่อผล การปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อควมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการบริหารพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เกิดจากแนวคิดการบริหารราชการแนวใหม่ ภายใต้ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2545 ซึ่งเน้นถึงการให้บริการของรัฐที่มุ่ง ประโยชน์สุขของประชาชน ตลอดจนการมีส่วนร่วมทางการบริหารของประชาชนตามเจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ซึ่งพิจารณาได้จากมาตรา 285 ที่บัญญัติให้สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหาร หรือผู้บริหารท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง มาตรา 286 สรุปลงได้ว่าประชาชน สามารถเข้าชื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นให้พ้นจากตำแหน่งได้ถ้าบุคคล ดังกล่าวมีความประพฤติไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ และมาตราอื่นอีกหลายมาตราได้เปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และดำเนินการในภารกิจของภาครัฐมากขึ้น เพื่อให้ ภาครัฐมีการบริหารที่โปร่งใส สามารถถูกตรวจสอบจากองค์กรอิสระ และประชาชน ซึ่งรวมถึงการ กระจายอำนาจหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การสร้างระบบการตรวจสอบเพื่อความ โปร่งใส การมีส่วนร่วมของสาธารณะชนเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์ปชั่น (วรศรา รัตนสมัย 2543 หน้า 1)

การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการบริหารจัดการบ้านเมืองของภาครัฐ ในระบบประชาธิปไตย โดยมุ่งลดบทบาทของรัฐส่วนกลาง (decentralize) ลงเหลือภารกิจหลักเท่าที่ ต้องทำ เท่าที่จำเป็น และให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานชุมชนท้องถิ่น ตามเจตนารมณ์ ของประชาชนมากขึ้น ซึ่งเหตุผลการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้การดำเนินงาน ของรัฐมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดขั้นตอนการดำเนินการอันเนื่องจากการล่าช้าในการตัดสินใจจาก ส่วนกลาง โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมดำเนินการ ตลอดจนร่วมตรวจสอบ การทำงานของภาครัฐ เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างแท้จริง และเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จึงส่งเสริมให้มีการพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มี อำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การจัดระบบการบริการ สาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ให้ความสำคัญกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐ จะต้องให้ความสำคัญแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำ บริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี อำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหารการจ้ดบริหารการจัดบริการสาธารณะการ บริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึง ความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวม ซึ่งภายใต้อำนาจหน้าที่ดังกล่าว

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีบทบาทสำคัญในการดูแล แก้ไขปัญหา และให้บริการประชาชนในแต่ละท้องถิ่น

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการสร้างความเจริญก้าวหน้าให้มีความทันสมัยโดยเน้น การพัฒนาทางเศรษฐกิจเป็นหลักมีผลให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วทุกด้าน ส่งผลให้สังคมโลกมีการใช้ทรัพยากรเกินความพอดี ขาดความรอบคอบทำให้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดเหลือน้อยลงจนใกล้จะหมดไปหรืออยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรมลงจนไม่สามารถสนอง ความต้องการที่เพิ่มขึ้นอย่างไร้ขีดจำกัด แม้ว่าปรากฏการณ์การพัฒนาดังกล่าวจะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้า แต่ในขณะเดียวกันได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของมนุษย์เกิดความเสื่อมโทรมด้านคุณธรรมจริยธรรม คุณภาพชีวิตของมนุษย์ถูกบั่นทอนลงเรื่อยๆ เกิดการเลียนแบบพฤติกรรม การผลิตและการบริโภคที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้สังคมโลกต้องตกอยู่ในภาวะสังคมมีปัญหา และการพัฒนาที่ไม่ยั่งยืน จึงเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล แม้จะเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กที่สุด แต่สามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้ตามกฎหมาย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสำคัญต่อชุมชนในลักษณะที่เป็นองค์กรพื้นฐานของท้องถิ่นและเป็นกลไกที่สำคัญต่อการบริหารการพัฒนาในระดับตำบลทั้งในทางทฤษฎี และในทางปฏิบัติ ในทางทฤษฎีมีความเชื่อว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวโน้มว่าจะมีศักยภาพสูงในการพัฒนาชนบท เป็นองค์กรที่มีพลังของประชาชนในท้องถิ่น อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและทรัพยากรต่างๆ ในชนบท จึงน่าจะรู้ปัญหาความต้องการที่แท้จริงรวมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหาก็เป็นไปด้วยดี อันจะส่งผลต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมในชุมชน (วิรัช วิรัชนิการวรรณ, 2536, หน้า 279)

ดังนั้น การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสัมฤทธิ์ผลได้นั้น การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการ บริหารงานด้านต่างๆ จึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารงานดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอมะแมะ จังหวัดลำปาง เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษา และพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอมะแมะ จังหวัดลำปาง
2. เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอมะแมะ จังหวัดลำปาง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการบริหารจัดการตามการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) วิรัช วิรัชนิการวรรณ (2549, หน้า 39-40) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นแนวทางการบริหารจัดการสำคัญที่รัฐบาลนำมาใช้ในการจัดระเบียบให้สังคมและประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข เพื่อช่วยป้องกัน แก้ไขหรือบรรเทาปัญหาหรือวิกฤตต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหารและสิ่งแวดล้อม ที่

เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น จะต้องพัฒนาหน่วยงานและตนเอง เพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน แนวทางยึดหลักสำคัญ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และต่อมาได้พัฒนาเป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องบริหารราชการโดยยึดหลัก 6 ประการ ได้แก่ 1. หลักนิติธรรม (Rule of Laws) 2. หลักคุณธรรม (Ethics) 3. หลักความโปร่งใส (Transparency) 4. หลักความมีส่วนร่วม (Participation) 5. หลักความรับผิดชอบ (Accountability) 6. หลักความคุ้มค่า (Value for Money) โดยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบล

แนวคิดการบริหาร รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2549, หน้า 6-7) ได้กล่าวถึงแนวคิดการบริหารว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานที่คณะบุคคลร่วมกันวางแผน การจัดการ การนำ และการควบคุม อันเป็นการดำเนินงานในกิจกรรมบริหารต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้และมีลักษณะคือ 1 การบริหารต้องมีวัตถุประสงค์ ซึ่งจะแตกต่างกันไปในองค์การแต่ละประเภท ในกรณีที่เป็้องค์กรภาครัฐจะมีวัตถุประสงค์ในการให้บริการสาธารณะ (Public Affaire) ในด้านต่างๆ แต่ถ้าเป็นองค์กรภาคเอกชน จะมีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร (Profit) จากการประกอบการ การขยายกิจการ (Growth) การดำรงอยู่ (Survival) ได้ในระยะยาว และการรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) 2 การบริหารอาศัยปัจจัยบุคคล เป็นองค์ประกอบสำคัญ 3 การบริหารต้องใช้ทรัพยากรการบริหารเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน 4 การบริหารดำเนินการ เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยวางแผน การจัดการ การนำ และการควบคุม 5 การบริหารเป็นการดำเนินงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ตรงกัน ร่วมมือกันดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และ 6 การบริหารอาศัยความร่วมมือร่วมใจของบุคคล ฉะนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือเพื่อให้เกิดความร่วมมือของกลุ่มอันจะนำไปสู่พลังร่วมของกลุ่มที่จะทำให้ภารกิจบรรลุวัตถุประสงค์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิศสมัย หมกทอง (2555, หน้า 123-124) ศึกษาเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พบว่าความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งด้านหลักนิติธรรมด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย ด้านเพศไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะนั้นพบว่าควรมีการบริหารงานโดยคำนึงถึงหลักธรรมาภิบาลให้ครบทั้ง 6 ด้าน เพราะหลักธรรมาภิบาลเป็นการบริหารการปกครองที่ดีที่ทุกๆ ภาคส่วนเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีงามเหมาะที่จะนำมาใช้ในการบริหารองค์กรต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อุบล ยะไวยุทธวิชัย (2553, หน้า 286-289) ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล มีแนวทางในการบริหารจัดการเป็น 2 ส่วน คือ 1) การบริหารการ

พัฒนา (Administrative Development) เป็นการบริหารงานในพื้นที่ ชุมชน หมู่บ้าน โดยมุ่งตรงไปที่ประชาชนให้ประชาชนอยู่ดีมีสุข สุขภาพจิตดี สุขภาพกายดี สิ่งแวดล้อมดีและสังคมดี และ 2) การบริหารจัดการองค์กร (Organizational Administration) มุ่งเน้นการบริหารจัดการด้านบุคลากร และระบบการทำงานในองค์กร เพื่ออำนวยความสะดวกและบริหารอย่างโปร่งใส ทำงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่ทุจริต คอร์รัปชัน เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สร้างความมีส่วนร่วม เน้นการทำงานเป็นทีมสามารถทำงานแทนกันได้ มีการรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ ซึ่งกันและกัน นำระบบคุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคล โดยมีความสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้บุคลากร คิดนอกกรอบ สร้างนวัตกรรม และสร้างวัฒนธรรมองค์กรเพื่อสนับสนุนการทำงานเพื่อประชาชน โดยมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยปัจจัย 3 ระดับคือ 1) ปัจจัยระดับบุคคล (Personal Level) ทั้งผู้บริหารและปฏิบัติงานเป็นผู้มีจิตสาธารณะ (Public Mind) มีจิตบริการ (Service Mind) เปิดใจกว้าง (Open Mind) และมีสมรรถนะสูง (High Competency) 2) ปัจจัยระดับองค์กร (Organizational Level) มีการมอบอำนาจ (Delegation of Authority) การสร้าง (Empowerment) การทำงานเป็นทีม (Teamwork) และเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) 3) ปัจจัยระดับชุมชน (Community Level) เป็นประชาสังคมที่เข้มแข็ง (Strong Civil Society) และวัฒนธรรมชุมชนแบบประชาธิปไตย

สุรเมธ ทองด้วง (2556, หน้า 112-115) ศึกษาเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง อำเภโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า 1) บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง อำเภโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพียงหนึ่งเดียว คือ ด้านนิติธรรม อยู่ในระดับปานกลางทางด้านลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านความคุ้มค่า ด้านคุณธรรม ด้านความโปร่งใส ด้านการมีส่วนร่วม และด้านความรับผิดชอบ 2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากรที่มีอายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาล โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่บุคลากรทางเพศ และตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ 3) บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง อำเภโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวม ลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อยสามอันดับคือ องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการชี้แจงรายละเอียด ในการดำเนินงานตามโครงการและการจัดซื้อจัดจ้างที่เหมาะสมเป็นจริง รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลควรรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับข้อร้องเรียนของประชาชนที่ได้รับทราบ แล้วแจ้งผลการพิจารณาที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร็ว และองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการประชาสัมพันธ์ รายรับ-รายจ่าย และโครงการจัดซื้อ จัดจ้างให้ประชาชนได้รับทราบเพื่อความโปร่งใสมากขึ้น และสม่ำเสมอ ทุกโครงการ

ระเบียบวิธีวิจัย

งานศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน คณะผู้บริหาร อบต.บ้านดงและที่ปรึกษา สมาชิกสภา อบต.บ้านดง ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง จำนวน 80 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษาค้างนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ที่ครอบคลุมเกี่ยวกับ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง รวมทั้งแบบสอบถามปลายเปิดของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง โดยแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของเบสท์

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง เพื่อให้ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้างนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ถึง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง เพื่อขอเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา
2. ผู้ศึกษาเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบสอบถามจากประชากรกลุ่มตัวอย่างในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง จนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางการศึกษาเชิงปริมาณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และการหาร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง โดยการหาค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ (Arithmetic Mean) และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.(Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง โดยใช้ค่าความถี่ประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผล การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านดง อำเภอแม่เมะ จังหวัดลำปาง จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 ส่วนเพศหญิงมีเพียง 36 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0

ด้านอายุ กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.8 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.3 และอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.89 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุน้อยที่สุดคือต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.8

ด้านการศึกษา จากผลการศึกษาพบว่า จากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 21.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 18.8 และน้อยที่สุดคือ ไม่ได้รับการศึกษา มีเพียงคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 1.3

ด้านสถานภาพในการทำงานปัจจุบัน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ใน อบต. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมาคือ ผู้นำชุมชน คิดเป็นร้อยละ 40.0 และน้อยที่สุดคือ ตำแหน่งผู้บริหาร อบต. คิดเป็นร้อยละ 3.8

ด้านรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เดือนละ 5,001-10,000 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมา คือมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,001-15,000 คิดเป็นร้อยละ 22.5 รายได้ต่ำกว่า 5,000 และน้อยที่สุดคือมากกว่า 20,000 มีเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เรียงตามลำดับดังนี้มากที่สุดในช่วง 1-5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงคือช่วง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.5 ช่วง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.3 ช่วง 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.5 และน้อยที่สุดคือช่วงอายุงาน 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.3

2. สรุปความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมะ จังหวัดลำปาง

จากระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์การส่วนตำบลบ้านดง ทั้ง 6 ด้านพบว่าโดยภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมะ จังหวัดลำปาง มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) โดยด้านที่นำมาใช้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4 อันดับแรกได้แก่ การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักนิติธรรม ($\bar{X}=3.59$) รองลงมาได้แก่ด้าน การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.57$) ด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักความคุ้มค่า ($\bar{X}=3.51$) และด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.50$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางมีอยู่ 2 ด้าน

คือ ด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X}=3.48$) และด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.41$)

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เม้า จังหวัดลำปาง ทั้ง 6 ด้านจะเห็นได้ว่าในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในหลายๆ แห่งได้ให้ความสำคัญของการนำหลักการบริหารตามพระราชบัญญัติการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ที่มุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐดำเนินงานตามภาระหน้าที่โดยยึดหลักการพื้นฐาน 6 ประการ ได้แก่หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2549, หน้า 39-40)

1) หลักนิติธรรม พบว่า จากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง ด้านหลักนิติธรรม โดยภาพรวมเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในระดับมาก ซึ่งการบริหารงานตามหลักนิติธรรมหมายถึงการเคารพ และ ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแผนและกฎหมายต่างๆ โดยไม่ละเมิดอย่างตั้งใจหรือจงใจหลีกเลี่ยงโดยมีประเด็นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงนำมาใช้มากที่สุดคือมีการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ใช้ในหน่วยงานโดยนึกถึงความถูกต้องและยุติธรรม มีการบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับทุกคนอย่างเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ ทั้งนี้เนื่องจากการทำงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านดงยึดหลักการทำงานตามกฎหมาย ระเบียบของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลักในการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางการดำเนินงานของรัฐจึงทำให้การดำเนินงานในด้านนี้สอดคล้องกับหลักการนิติธรรมที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพิศสมัย หมกทอง (2555, หน้า 123-124) ศึกษาเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้าน คือด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า หรือการศึกษาของสุรเมธ ทองด้วง (2556, หน้า 112-115) ศึกษาเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ก็พบเช่นเดียวกันว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลโดยเฉพาะในด้านหลักนิติธรรมถือได้ว่าเป็นด้านที่ถูกนำมาใช้มากที่สุดอยู่โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ นั้นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็อาจเพราะว่าการบริหารงานในองค์การส่วนใหญ่โดยเฉพาะในระบบราชการมักจะยึดตาม

กฎระเบียบ คำสั่งของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลักในการดำเนินงาน ดังนั้นการนำ หลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรมจึงเป็นด้านที่สามารถนำมาปรับประยุกต์ใช้ได้มากที่สุด

2) หลักคุณธรรมจากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง ด้านหลักคุณธรรมโดยภาพรวมเห็นว่า องค์การส่วนตำบลบ้านดงมีการนำหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรมมาใช้อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีด้านที่มีการนำมาใช้ในระดับมากที่สุดมีความซื่อสัตย์ต่องานที่รับผิดชอบ รองลงมาคือ มีการบรรจุแต่งตั้งโยกย้าย และการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างสุจริต โปร่งใส คำนึงถึงความรู้ความสามารถเป็นสำคัญ กำหนดมาตรการในการป้องกันปราบปรามทุจริต คอร์รัปชัน สุจริตในการใช้อำนาจ ในการจัดซื้อจัดจ้าง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการฝึกอบรมเพื่อสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรมให้บุคคลากรในหน่วยงาน

จากผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าด้านการนำหลักคุณธรรมมาใช้ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง ยังมีการนำมาใช้ในระดับที่ไม่มากนักและยังมีด้านที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยในระดับน้อยโดยเฉพาะในด้านการป้องกันปราบปรามทุจริต คอร์รัปชันการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งก็สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของประชาชนจากแบบสอบถามที่ยังต้องการ ให้หน่วยงานทำอย่างถูกต้องโปร่งใสและเปิดเผย ติดตามประเมินตรวจสอบอย่างถูกต้อง ซึ่งด้านที่สำคัญอีกด้านหนึ่งที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในด้านนี้คือการฝึกอบรมเพื่อสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรมให้บุคคลากรในหน่วยงานที่ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเฉลี่ยในการนำมาหลักการนี้มาปฏิบัติน้อยที่สุด ซึ่งการสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม ถือว่าเป็นกระบวนการแรกของการนำหลักธรรมาภิบาลไปประยุกต์ใช้เพราะการจะนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ให้เกิดผลที่สุดคือทุกคนในองค์กรจะต้องตระหนักและเข้าใจความสำคัญของหลักธรรมาภิบาล ซึ่งการศึกษาของอุบล ยะไวทย์ณะวิชัย (2553, หน้า 286-289) ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจัยที่ส่งต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลที่ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จนั้นจะต้อง ประกอบด้วยปัจจัย 3 ระดับคือ 1) ปัจจัยระดับบุคคล ทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเป็นผู้มีจิตสาธารณะ มีจิตบริการ เปิดใจกว้างและมีสมรรถนะสูง 2) ปัจจัยระดับองค์กร มีการมอบอำนาจ การสร้าง การทำงานเป็นทีม และเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และ 3) ปัจจัยระดับชุมชน เป็นประชาสังคม ที่เข้มแข็งและวัฒนธรรมชุมชนแบบประชาธิปไตย ซึ่งหากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงสามารถนำหลักการดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ได้ก็จะทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงด้านหลักคุณธรรมเป็นไปตามแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลได้มากขึ้น

3) หลักความโปร่งใส จากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง ด้านหลักความโปร่งใสโดยภาพรวมเห็นว่าองค์การส่วนตำบลบ้านดง มีการนำหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความโปร่งใสมาใช้อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีการนำมาใช้ระดับมากที่สุดคือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงทุกระดับ มีการจัดตั้งคณะกรรมการฯ และจัดประชุมคณะกรรมการ รองลงมาคือด้าน

ประชาชนและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงทุกคนอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับเดียวกัน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยคือ การจัดระบบเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานให้ชุมชน/ประชาชน มีการเปิดเผยหรือมีการเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับรู้ทั่วประชาชน/เจ้าหน้าที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและขอรับข่าวสารข้อมูลที่ต้องการทราบได้ตามกฎหมาย จากผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าในด้านหลักของความโปร่งใส องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงยังมีคะแนนเฉลี่ยในด้านนี้อยู่ต่ำ ซึ่งสอดคล้องจากความคิดเห็นของประชาชนในด้านข้อเสนอแนะว่าการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงนั้นส่วนมากประชาชนยังไม่มีโอกาสในการเสนอข้อคิดเห็น ร่วมตรวจสอบและการมีส่วนร่วมในด้านอื่นๆ เพราะผู้ที่เป็นตัวแทนประชาชนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ให้ความสำคัญกับประชาชนน้อย เช่นเดียวกับผลการศึกษาของคนอื่นๆ เช่นการศึกษาของสุรเมธ ทองด้วง (2556, หน้า 112-115) ที่ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่พบว่าผลการศึกษาด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทองจะมีค่าเฉลี่ยด้านความโปร่งใสอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน โดยมีข้อประเด็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมที่ควรปรับปรุงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อยสามอันดับคือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงควรมีการชี้แจงรายละเอียด ในการดำเนินงานตามโครงการและการจัดซื้อจัดจ้างที่เหมาะสมเป็นจริง รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงควรรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับข้อร้องเรียนของประชาชนที่ได้รับทราบ แล้วแจ้งผลการพิจารณาที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร็ว และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงควรมีการประชาสัมพันธ์ รายรับ-รายจ่ายและโครงการจัดซื้อจัดจ้าง ให้ประชาชนได้รับทราบเพื่อความโปร่งใสมากขึ้น และสม่ำเสมอ ทุกโครงการ

4) หลักความมีส่วนร่วม จากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ใน การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง ด้านหลักการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง มีการนำหลักธรรมาภิบาลด้านหลักการมีส่วนร่วมมาใช้อยู่ในระดับ มาก โดยด้านที่มีการนำมาใช้ระดับมากที่สุดคือ มีการจัดทำประชาคมหมู่บ้านเพื่อรับฟังความต้องการของประชาชนในพื้นที่ก่อนกำหนดแผนพัฒนาตำบล รองลงมาคือด้านมีการสำรวจความต้องการของประชาชนเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลการตัดสินใจ กำหนดแผนงานโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการจัดทำบริการสาธารณะ มีการรับฟังความคิดเห็นจากบุคลากรทุกระดับทุกฝ่าย ก่อนตัดสินใจส่วนด้านน้อยที่สุดคือด้านมีการส่งเสริมการเรียนรู้และส่งเสริมศักยภาพของชุมชน/องค์กรชุมชนให้สามารถร่วมจัดกิจกรรมได้

จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับมาก แต่ทั้งนี้จะเห็นว่าการมีส่วนร่วมดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบ แนวทางในการดำเนินงานตามกรอบของกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งในด้านของการจัดทำประชาคม รับฟังความคิดเห็นของประชาชนและตัดสินใจบนหลักของสำคัญจำเป็นเร่งด่วน ดังนั้นผลที่สะท้อนจากความคิดเห็นจึงเป็นไปในลักษณะของการให้ประชาชน มีส่วนร่วมตามหลักการ แต่การปฏิบัติในระดับจริงนั้นการตัดสินใจของผู้บริหาร ขององค์การบริหารส่วนตำบลอาจจะไม่ได้ยึดหลักการมีส่วนร่วม การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาอย่างแท้จริงซึ่ง

ข้อเสนอแนะส่วนหนึ่งจากการศึกษาที่ประชาชน ยังเห็นว่าการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงนั้น ส่วนมากประชาชนยังไม่มีโอกาสในการเสนอข้อคิดเห็นร่วมตรวจสอบ และการมีส่วนร่วมในด้านอื่นๆ อย่างแท้จริงโดยเฉพาะการมีส่วนร่วมตรวจสอบโครงการต่างๆ เพราะผู้ที่เป็นตัวแทนประชาชน ส.อบต. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ให้ความสำคัญกับประชาชนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อลัมพล เจริญศรีพงษ์ (2554, หน้า 78-82) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ศึกษากรณีเปรียบเทียบเทศบาลตำบลนางไผ่ และองค์การบริหารส่วนตำบลนางไผ่ อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบแนวทางการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของทั้ง 2 เทศบาล และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาลต่อหน่วยงานราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลนางไผ่และองค์การบริหารส่วนตำบลนางไผ่อยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้าน โดยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาในการนำหลักธรรมาภิบาล มาใช้ในการบริหารงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ ควรเน้นการทำงานที่โปร่งใสมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และมีความยุติธรรม มีการวางแผนการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชน ควรมีการประชาสัมพันธ์เปิดเผยข่าวสารการทำงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. 2540 และจัดระบบสารสนเทศให้ประชาชนรับรู้อย่างทั่วถึง เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน การรับรู้ข่าวสาร การแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจ รวมทั้งตรวจสอบประเมินผล

ดังนั้นจากผลการศึกษาดังกล่าวหากต้องการให้มีการบริหารงานตามหลักการมีส่วนร่วมดังกล่าวแล้วนอกจากจะเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมตามกระบวนการที่เป็นกฎระเบียบแล้วควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการทำงานอย่างแท้จริงทั้งทางด้านการตัดสินใจ การร่วมตรวจสอบ และการทำงานร่วมกัน

5) หลักความรับผิดชอบ จากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง ด้านหลักความรับผิดชอบโดยภาพรวมเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงมีการนำหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความรับผิดชอบมาใช้้อยู่ในระดับมากโดยด้านที่มีการนำมาใช้ระดับมากที่สุดคือ ด้านเจ้าหน้าที่/ข้าราชการ/พนักงานทุกคน มีจิตสำนึกสาธารณะและรับผิดชอบต่อหน้าที่ รองลงมาคือ มีความเสียสละหรือ มีจิตสาธารณะ และลำดับสุดท้ายคือด้านผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงทุกระดับ มีความสำนึกและแสดงความรับผิดชอบต่อสิ่งที่คิด ตัดสินใจ และกระทำ

จากผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าด้านหลักความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง มีการนำมาใช้้อยู่ในระดับมาก ซึ่งหากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงตระหนักถึงการนำหลักธรรมาภิบาล ด้านความรับผิดชอบมาเป็นหลักการในการบริหารงานอย่างแท้จริงแล้ว ก็จะทำให้องค์การมีการบริหารการปกครองที่ดี โดยเฉพาะในระดับผู้บริหารที่มีอำนาจในการตัดสินใจในการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรที่สอดคล้องกับความต้องการ ของประชาชน จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตัดสินใจและผลจากการกระทำผิดที่เกิดขึ้นในองค์กร เช่นปัญหา ความไม่โปร่งใส ทุจริต คอร์รัปชัน ซึ่งการศึกษาของคุณากร กรสิงห์ (2550, หน้า 213-217) ศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครสวรรค์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

ศึกษาเปรียบเทียบการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานของขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 6 แห่ง รวมทั้งศึกษาถึงปัจจัยด้านปัญหา อุปสรรคนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ ซึ่งผลการศึกษา พบว่า ในแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการนำหลักธรรมาภิบาล มาใช้ในการบริหาร มากน้อยแตกต่างกัน โดยด้านปัญหาอุปสรรคต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการองค์กรด้านปัญหาหลักความรับผิดชอบ คือ อบต. ส่วนใหญ่ไม่ค่อยเอาใจใส่ปัญหาชุมชนเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยทางด้านการเมือง การบริหารมีผลต่อการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ทั้งปัจจัยภายในและภายนอก ปัจจัยภายใน เช่น ความสัมพันธ์ที่ตึงเครียดระหว่าง ฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติ ข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำ ส่วนปัจจัยภายนอกได้แก่ความสัมพันธ์อันตึงเครียดระหว่างข้าราชการส่วนภูมิภาคและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนอื่นๆ องค์กรเอกชน ประชาชน นักการเมืองท้องถิ่น ส่วนปัจจัยทางการบริหาร ได้แก่ โครงสร้างระบบงาน ทรัพยากรทางการบริหาร เช่น บุคลากรและงบประมาณ ซึ่งปัจจัยด้านความสัมพันธ์ต่างๆ เหล่านี้มีผลทำให้การตรวจสอบ การถ่วงดุลอำนาจและการทำงานซื้อตรงตามบทบาทหน้าที่ลดน้อยลงไปด้วยที่อาจจะมีการเอื้อผลประโยชน์ให้กับพวกพ้อง

6) หลักความคุ้มค่า จากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านดง ด้านหลักความคุ้มค่า โดยภาพรวม เห็นว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านดงมีการนำหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความคุ้มค่า มาใช้อยู่ในระดับมาก โดยด้าน พบว่าด้านที่มีการนำมาใช้ระดับมากที่สุดคือ มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดทำบริการสาธารณะตอบสนองความต้องการของประชาชน/ชุมชนอย่างคุ้มค่า รองลงมาคือ ด้านมีการพิจารณาจัดสรรงบประมาณ จัดทำโครงการสวัสดิการที่เกี่ยวกับคนชรา คนพิการ เด็กและเยาวชน ด้านการจัดทำบริการสาธารณะ เช่น ถนน แหล่งน้ำ สิ่งปลูกสร้าง มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อนำมาใช้ในการทำงาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านมีการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีศักยภาพ ชีตความสามารถในการทำงานอย่างเต็มที่

จากความคิดเห็นดังกล่าวจะเห็นได้ว่าด้านหลักความคุ้มค่าของการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลบ้านดงนั้นเป็นการใช้จ่ายพัฒนาในด้านการจัดทำโครงการด้านสวัสดิการสังคม โครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก ซึ่งก็สอดคล้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งอื่นๆ ที่มักจะเน้นให้ความสำคัญการพัฒนาประเด็นเหล่านี้เป็นอันดับแรกๆ โดยด้านการจัดซื้อเทคโนโลยีที่ทันสมัยหรือการพัฒนาบุคลากรจึงเป็นประเด็นในอันดับรองลงมา และแม้ว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านดงจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาตามประเด็นดังกล่าวแล้วแต่ประเด็นการพัฒนาตามหลักความค้ำค่านั้น จากความคิดเห็นของประชาชนบางส่วนก็ยังเห็นว่าในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านดงควรนำเอาโครงการที่เร่งด่วนมาจัดทำข้อบัญญัติรายจ่ายประจำปี จากการเรียงลำดับไว้แล้วของแต่ละหมู่บ้านเพราะปัญหาเหล่านั้นคือปัญหาที่ประชาชนประสบอยู่อย่างแท้จริง ดังนั้นการใช้จ่ายงบประมาณให้ตรงกับความสำคัญ จำเป็นเร่งด่วนของประชาชนนั้นจึงจะเรียกว่าการบริหารงานตามหลักความคุ้มค่าและตรงกับความต้องการของประชาชน เช่นเดียวกับการศึกษาของ จตุพร ผ่องสุข (2550, หน้า 135-138) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง อำเภอนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริหาร งานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลซึ่งการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะต่อการ

บริหารงานที่สอดคล้องกับการบริหารงานตามหลักคัมภีร์การบริหารงบประมาณไม่โปร่งใส ทำให้โครงการต่างๆ ไม่รับงบประมาณอย่างเต็มที่ การแก้ปัญหาไม่ทันกับความต้องการของประชาชน และจัดสรรงบประมาณอย่างไม่เป็นธรรม ดังนั้นหากตามหลักทฤษฎีการบริหารงานอย่างคัมภีร์แล้ว การดำเนินงานต่างๆ ควรตัดสินใจบนพื้นฐานของความจำเป็นและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับคนใหญ่ ซึ่งหากสามารถดำเนินการได้ตามหลักการดังกล่าวแล้วย่อมส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำหลักการบริหาร ตามหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์กร
2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านของผลสัมฤทธิ์จากการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์กร โดยเฉพาะองค์กรที่ประสบผลสำเร็จจากการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้เพื่อเป็นต้นแบบหรือองค์กรตัวอย่างให้กับองค์กรอื่นๆ
3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านระเบียบข้อบังคับหรือกฎหมายที่เป็นกรอบการดำเนินงานในองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านดง เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐ
4. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง ควรมีการฝึกอบรมเพื่อสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรมให้บุคลากรในหน่วยงานทุกปี
5. โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง จัดทำขึ้น ควรมีการเปิดเผยและเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับรู้ทั่วกัน เพื่อความโปร่งใสขององค์กร
6. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อนำมาใช้ ในการทำงานและให้บริการอย่างคุ้มค่า

รายการอ้างอิง

- คุณากร กรสิงห์. (2550). การศึกษาเปรียบเทียบการนำหลักธรรมาภิบาล มาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จตุพร ผ่องสุข. (2550). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง อำเภอนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิศสมัย หมกทอง. (2555). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2549). การบริหารองค์กรภาครัฐ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- วิรัช วิรัชนิการวรรณ. (2536). การบริหารงานพัฒนาชนบท การพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารงานพัฒนาสภาพตำบล: สาเหตุและแนวทางแก้ไข. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วิรัช วิรัชนิการวรรณ. (2549). แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ การประยุกต์ และการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วิศรา รัตนสมัย. (2543). การรับข่าวสารเพื่อสร้างความตระหนักสำนึกของประชาชนเกี่ยวกับการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรเมธ ทองด้วง. (2556). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง อำเภोधอนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัย.
- อุบล ยะไวยณะวิชัย. (2553). การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- อลัมพล เจียมศรีพงษ์. (2554). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ศึกษากรณีเปรียบเทียบเทศบาลตำบลนางไผ่และองค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่ อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยนเรศวร.